
De geestelijke mens (4)

De geestelijke christen

J.G.Bulthuis

In het evangelie van het Koninkrijk der hemelen komt Gods heerlijke nodiging tot ons om deelgenoten te worden van de hemelse roeping (Hebr.3:1). Van vóór de grondlegging der wereld heeft Hij de mensen er toe bestemd als zonen van Hem te worden aangenomen (Ef.1:4,5). Door Jezus Christus is dit nu voor allen mogelijk geworden. Of ieder mens er daadwerkelijk op ingaat, is afhankelijk van diens eigen wil en keuze. Het vraagt namelijk om een loslaten van 'wat beneden' is en een gaan bedenken van 'wat boven' is. Met het eerste doelt de bijbel op natuurlijke wijsheden en methoden, met het tweede op goddelijke en geestelijke visie en aanpak. Deze laatste benadering is de door God bedoelde (Joh.3:31-34). Onze Heer heeft deze als eerste geopenbaard en is die weg zelf gegaan. Zó heeft Hij overwonnen en het einde bereikt (Hebr.5:9). Hij roept ons nu op Hem te volgen en uit te groeien tot volwassen geestelijke mensen die zijn beeld dragen. Alleen via zijn weg komt de geestelijke christen te voorschijn. Die weg willen wij met elkaar duidelijker zien en gaan.

Onbekendheid

Het evangelie van Jezus Christus omvat twee grote hoofdzaken: het einddoel des geloofs (1 Petr.1:9; 1 Thess.5:23) en de weg ertoe (Joh.14:6; Hebr.10:19,20). Beide zijn hoegenaamd onbekend bij het merendeel der christenen. Behouden worden is voor velen niet meer dan na je overlijden naar de hemel gaan. Van een behouden worden hier en nu op aarde voor het einddoel des geloofs heeft men nog nooit gehoord. Dit acht men ook een volstrekt onhaalbare zaak (2 Petr. 3:3,4). Voor ongelovigen ligt deze toekomst voorbij hun horizon en voor gelovigen heeft o.a. het calvinisme er

voor gezorgd dat 'we maar mensen zijn'. Daarmee wordt aangegeven dat er niets goeds in ons aanwezig is (i.t.t. Philémon:6) en we nooit kunnen deelhebben aan de goddelijke natuur (2 Petr.1:3,4).

Beperken we ons evenwel tot het grote wereldwijde charismatisch erf (het totaal van allerlei groeperingen uit de charismatische, de pinkster- en de volle evangelie beweging) dan blijkt veelal hetzelfde. Als laatste ontwikkeling van het christendom op deze aarde wordt een wereldomvattende opwekking en daarna de opname van de gemeente verwacht. Een mogelijke hoofdrol in de apocalypse is daarbij weggelegd voor het natuurlijke volk Israël. Verder reikt hun visie niet.

Paulus schrijft in Romeinen 10:14 dat ongelof uit 'het niet gehoord hebben' komt. Populair gezegd: onbekend maakt onbemind. Het is dus meer dan noodzakelijk de volle raad Gods aangaande dit geheimenis te verkondigen met woord en daad.

Het doel

De bijbel spreekt aangaande het einddoel des geloofs duidelijke taal. Het is van groot belang de uitspraken van Jezus en de apostelen met betrekking tot deze zaak te kennen. Daarom volgt hieronder ter informatie een opsomming van de belangrijkste Schriftplaatsen:

- * Gij zult dan volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is (Matth.5:48).
- * Indien gij volmaakt wilt zijn...volg Mij (Matth.19:21)
- * Veel meer zullen zij leven en als koningen heersen door die ene, Jezus Christus (Rom.5:17b).
- * Met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden der zonen Gods (Rom.8:19).
- * Die Hij te voren gekend heeft, heeft Hij ook te voren bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld zijns Zoons (Rom.8:29).
- * Hij zal u ook bevestigen ten einde toe, zodat gij onberispelijk zult zijn op de dag van onze Here Jezus Christus (1 Cor.1:8).
- * Hij heeft ons in Hem uitverkoren vóór de grondlegging der wereld, opdat we heilig en onberispelijk zouden zijn voor zijn aangezicht. In liefde heeft hij

-
- ons tevoren er toe bestemd als zonen van Hem te worden aangenomen (Ef.1:4,5).
- * De gemeente...vervuld met Hem die alles in allen volmaakt (Ef.1:23).
 - * Totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus (Ef.4:13).
 - * Dan zult gij rein en onberispelijk zijn tegen de dag van Christus, vervuld met de vrucht van gerechtigheid (Fil.1:11).
 - * Opdat gij onberispelijk en onbesmet moogt zijn, onbesproken kinderen Gods als lichtende sterren (Fil.2:15)
 - * Om u heilig en onbesmet en onberispelijk vóór Zich te stellen (Col.1:22).
 - * Hem verkondigen wij...om ieder mens in Christus volmaakt te doen zijn (Col.1:28).
 - * Om uw harten te versterken, zodat zij onberispelijk zijn in heiligheid voor onze God en Vader bij de komst van onze Here Jezus Christus met al zijn heiligen (1 Thess.3:13).
 - * Geheel uw geest, ziel en lichaam moge bij de komst van onze Here Jezus Christus blijken in allen dele onberispelijk bewaard te zijn (1 Thess.5:23).
 - * Opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust (2 Tim.3:17).
 - * De volharding moet volkomen doorwerken, zodat gij volkomen en onberispelijk zijt en in niets te kort schiet (Jac.1:4).
 - * Gij bereikt het einddoel des geloofs, dat is de zaligheid der zielen (1 Petr.1:9).
 - * Weest heilig, want Ik ben heilig (1 Petr.1:16).
 - * Opdat gij daardoor deel zoudt hebben aan de goddelijke natuur (2 Petr.1:4).
 - * Wie zegt dat hij in Hem blijft, behoort ook zelf zó te wandelen als Hij gewandeld heeft (1 Joh.2:6).
 - * Als Hij geopenbaard zal zijn, zullen wij Hem gelijk wezen (1 Joh.3:2).
 - * En zij zullen als koningen heersen tot in alle eeuwigheden Op.22:5b).
-

De weg

Hoe het doel Gods met de mens in Christus hier ook verwoord is, het komt steeds weer op het volgende neer: volmaaktheid, onberispelijkheid, heiligheid, volwassenheid en gelijkvormigheid aan Jezus' beeld als doelstelling voor de christen. Het is het goddelijk normale voor ons, het oorspronkelijke, Gods voornemen van vóór de grondlegging der wereld (Ef.1:4). Over dit grootse geheimenis mag naar analogie van Genesis 1:31a ook gezegd worden dat het 'zeer goed' is. Vandaar dat de Schepper de mens naar zijn beeld en gelijkenis schiep. Dit garandeert de uitvoerbaarheid van zijn plan met en door de mens. God overvraagt ons niet en bouwt geen luchtkastelen. Het is alles zeer reëel, praktisch, heerlijk, gezond, sterk, duidelijk en zeker. Wij mogen ons terecht door het geloof verheugen met een onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde over deze zaak (1 Petr.1:8).

Zoals de schepping in diverse ontwikkelingsfasen tot haar uiteindelijke structuur kwam, zo komt ook de volwassen mens Gods langs de weg der geleidelijke ontwikkeling tot stand. Het is geen knopomdraai, maar vergt tijd, een leven lang. Dit wordt door Jezus aangegeven in zijn gelijkenis van de zaaier (Marc.4:8), van de akker (Marc.4:27), en van het mosterdzaad (Luc.13:19). Paulus schrijft er eveneens over in Efeze 4:15:...maar dan groeien wij, ons aan de waarheid houdende, in liefde in elk opzicht naar Hem toe...En in Jacobus 5:7 staat dat de landman op de kostelijke vrucht des lands wacht. Er is dus sprake van een 'groeien naar'. Anders gezegd: het bewandelen van 'de weg'. Het duidt op een wijze van leven waarin, jaar na jaar, het gezonde woord door de gelovige wordt opgenomen (Marc.4:20) en omgezet in daden, de werken van gerechtigheid (2 Cor.9:10b; Fil.1:11). Van Jezus wordt gezegd dat het woord in Hem vlees werd (Joh.1:14). Hij was de totaaluitdrukking van Gods woord in zijn dagelijkse handel en wandel. Zo de Meester - zo de discipel! Terecht hield Hij ons voor: Ik ben de weg (Joh.14:6).

De smalle weg

Het jarenlang volgen van Jezus door het uitwerken en naleven van zijn evangelie werd door de profeet Jesaja al voorzegd met de woorden: Daar zal een gebaande weg zijn die de heilige weg genaamd wordt...(Jes.35:8). Wie zich het doel Gods als persoonlijk levensdoel stelt en de manier om dat te bereiken alleen uit Jezus' voorbeeld zich eigen maakt, bewandelt DE weg (Hand.9:2). Daar er slechts één bron is, de bijbel, waaruit geput wordt en er één voorbeeld is, Jezus, waar het oog op gericht wordt, wordt deze weg in Mattheüs 7:14a de smalle genoemd. Alle andere informatiebronnen en oriëntatiepunten buiten Gods woord en Jezus Christus zoals filosofieën, wereldgodsdiensten, wetenschappen, leiders en wat dies meer zij, zijn per definitie uitgesloten. Smal is de weg. In het oog der wereld is dit een grote dwaasheid. Voor heidenen en religieuze mensen lijkt het zelfs op sektarisme (Hand.24:5,14 en Hand.28:22). Maar voor dié gelovige die een oor heeft om te horen en een oog om te zien, is het DE (enige) weg ten leven (Matth.7:14b). Wie om Christus' wil dwaas durft te zijn door deze weg te gaan, kenmerkt en manifesteert zich als een geestelijk christen.

Volgen

"Wordt mijn navolgers, gelijk ook ik Christus navolg" roept Paulus ons toe in 1 Corintiërs 11:1. Het bewandelen van de weg, het navolgen van Christus, is de enige door God bedoelde wijze om zijn voornemen met de mens te kunnen realiseren. In het navolgen van Christus volgt men immers God na (Ef.5:1). Men behaagt Hem dan en is in Hem (1 Joh.5:20). Dit volgen is geen abstrakt of mystiek begrip doch een daadwerkelijk en praktisch functioneren van de gelovige als een christus. Ter verduidelijking onderscheiden we hierin verschillende terreinen waar dat volgen beoefend wordt, te weten: het denken, het spreken, de gezindheid en de werken. De geestelijke christen zal voortdurend er op toezien dat deze functies aan Christus gehoorzaam zijn en daardoor de Christus manifest maken in het leven van alledag, dat is aanwezig doen zijn en openbaren in je wijze van leven. De hierboven genoemde vier gebieden zullen we nader belichten.

Het Woord

Uit een aantal eerder vermelde gelijkenissen van Jezus leren we dat elk gewas en elke vrucht uit zaad ontstaat. Dat zaad duidt op het woord Gods (Luc.8:11). Het komt tot ons door het lezen van de bijbel, het horen van de prediking en het bestuderen van desbetreffende lektuur. Dit is het zaaien (Marc.4:14). Zonder Woord geen ding! zegt Johannes 1:3. En Colossenzen 1:17: alle dingen hebben hun bestaan in Hem. Jezus is immers het vleesgeworden woord Gods. De Heer en zijn leer zijn één. Zijn woorden zijn geest en leven (Joh.1:4 en Joh.6:63b). Uit en door dit woord kan de geestelijke mens tot leven worden gewekt (1 Petr.1:23). Door in dat woord, in Hem, te blijven, groeit die mens tot volwassenheid en bruikbaarheid (2 Tim.3:16,17).

Het gehoorde woord valt in ons innerlijk. Uit de studies over mensbeeld leerden we dat de mens een eenheid is, dus zullen al zijn vermogens betrokken zijn bij die innerlijke ontmoeting met dat woord. Vooral het denken, het verstand, de onderscheiding en het geloof spelen daarbij een hoofdrol. Horen en horen is twee, zegt men wel eens. Het horen van het woord Gods bedoelt tot gevolg te hebben een begrijpen, geloven en aanvaarden er van. Dit bedoelt Jezus met 'zij die het woord horen en in zich opnemen' (Marc.4:20a).

Bedenken

Dit proces zal mogelijk zijn indien de hoorder liefde heeft tot de waarheid en zich ontvankelijk opstelt. Wat hij heeft gehoord en geloofd, gaat hij dan bedenken (Fil.4:8 en Col.3:1,2). Dit wordt wel eens verward met "moet ik nu de hele dag er aan lopen denken?" Neen, zo niet. Wel zullen discipelen van Jezus momenten zoeken om rustig en gekonsentreerd bezig te kunnen zijn met de bestudering van het woord. Dit is het 'overdenken'. Maar 'bedenken' is meer dan teksten uit het geheugen ophalen en in het bewustzijn plaatsen of studeren in het woord.

Bedenken is attent, bedacht zijn op wat het woord leert over allerlei levenszaken en -situaties. Met een bijna automatische reactie beoordeelt de geestelijke gelovige

vanuit zijn kennis van dat woord de situatie en bepaalt zijn houding. Het is zijn 'tweede natuur' geworden. Hij is en blijft bedacht op de dingen Gods temidden van het dagelijks leven en werken. Hij handelt dienovereenkomstig. Een reageren als 'in de gestalte Gods zijnde' (Fil.2:6). Z'n eerste impulsen tot handelen komen als vanzelfsprekend voort uit zijn innerlijke verbondenheid en eenheid met het woord, dus met Jezus Christus. Zowel in spreken, gedrag en werken toont hij dan de vrucht des Geestes, dat is de daad, de vleeswording van het innerlijk verwerkte woord (Jac.1:22-25). Het woord is dan de lange weg gegaan van: prediken - horen - begrijpen - geloven - aanvaarden - verwerken - praktiseren. De geestelijke christen maakt geen scheiding tussen de theorie en de praktijk. Hoogstens is dit te onderscheiden.

De Geest

Om bij het lezen van het bovenstaande enkele misverstanden te voorkomen is het noodzakelijk even stil te staan bij het fundament van het geloof (Hebr.6:1- 3). Als wij in onze studies spreken over 'gelovige' en 'christen' dan verstaan wij daaronder dié gelovige die door persoonlijk geloof tot bekering is gekomen, wedergeboren is en gedoopt in water en heilige Geest. Het kindschap Gods is niet te erven van het voorgeslacht. Ieder mens zal zèlf zijn keuze dienen te maken voor Jezus Christus en diens evangelie.

Ten tweede is de doop in heilige Geest geen luxe, franje of extraatje voor pinkstermensen. Het vormt juist één van de essentieelste zaken van het nieuwe verbond. De Geest maakt levend (Joh.6:63a). Zonder de inwoning van de Geest Gods staat de mens er alleen voor en redt het dan niet. Noch in het verstaan van het woord (1 Cor.2:10-16) noch in het uitwerken daarvan (bv.Hand.1:8 en 2 Tim.1:7,8). We komen hier later nog op terug. Wie de Geest van Christus niet heeft en zich alleen bekeerd heeft, is wel gered, maar behoort Christus niet toe (Rom.8:9). Die heeft dus geen deel aan het door de Geest gezalfde leven waardoor het totale herstel mogelijk kan worden (Ef. 1:14), de ontwikkeling

van geestelijke gaven nagestreefd kan worden (1 Cor.12:4-11), overwinning over geestelijke vijanden behaald kan worden (Ef.6:13) en de volle gerechtigheid bereikt kan worden (Gal.5:5).

Wie die Geest wel ontvangen heeft, heeft Christus in zich en is naar de geest levend vanwege de gerechtigheid (Rom.8:10). Diens sterfelijke lichaam zal dan mede levend gemaakt worden (Rom.8:11). In zijn onderricht over deze zaak zegt Jezus in Johannes 14:17b, 20 en 23b: "de Geest blijft bij u en zal in u zijn... gij zult weten dat Ik in mijn Vader ben en gij in Mij en Ik in u...de Vader en Ik zullen tot hem komen en bij hem wonen". Zó wordt de gelovige in staat gesteld te kunnen leven voor God (Rom.6:11) en om een woonstede Gods te vormen (Ef.2:22).

Het evangelie doet ons geen diverse soorten christenen kennen - al schrijven de apostelen er noodgedwongen over - zoals: watergedoopt/niet watergedoopt, Geestgedoopt/niet Geestgedoopt, hemels gericht/aards gericht, volmaakt/onvolmaakt, etc. Er is één evangelie, één weg, één soort gelovige (Ef.4:3-6; Fil.2:2). Dat dit sommige andersdenkenden kan irriteren, ja als hoogmoedig overkomt, is toe te schrijven aan het werk van de vijand. Deze is gebaat bij verwarring, verdeeldheid, vaagheid, chaos, leugen, e.d. aangaande het evangelie en Gods volk (Jud.:17-19). Het is derhalve in deze tijd opnieuw noodzakelijk een duidelijk en zeker geluid te laten horen over het evangelie van het Koninkrijk der hemelen. Niet om mensen te veroordelen, maar om de volle waarheid in het licht te stellen tot aller behoud (Col.4:4).

Vrijheid

Het al eerder geciteerde Jacobus 1:25 spreekt over de volmaakte wet, die der vrijheid. Het evangelie van het Koninkrijk der hemelen biedt namelijk, door de overwinning van Jezus over het rijk der duisternis, garanties om bevrijd te worden van de boze geesten. Dezen zijn het toch die de gelovige in zijn groei naar het doel tegenstaan (2 Cor.12:7). Vooral de vrome weerspannige geesten versluieren het verstand en

blokkeren het zicht op de hoge weg. Zij veroorzaken de geestelijke blindheid en doofheid van hart. De gelovige komt niet verder als deze handicaps niet weggenomen worden. De profeet sprak eertijds al over het banen van de weg en die tevens te zuiveren van stenen (Jes.62:10). De kennis van deze onzienlijke werkelijkheid behoort eveneens tot de wezenlijke aspecten van dit evangelie. Wie deze sleutel niet kent, aksepteert of hanteert, kan het Koninkrijk Gods niet verder binnengaan (Luc.11:52), maar blijft slechts een grensbewoner.

In het laatste bijbelboek roept de Heer zeven maal de plaatselijke gemeenten op om te overwinnen (Op.2 en 3). Wie overwint, zal gegeven worden...Men kan geloven, liefhebben, belijden, vertrouwen, bidden en werken met alle inzet die opgebracht kan worden, maar als de demonen met de gelovige verbonden blijven, loopt hij vroeg of laat vast. De strijd in de hemelse gewesten tegen de overheden en machten der duisternis is onvermijdelijk, absoluut noodzakelijk, dus een opdracht (Luc.13:24; 1Tim.6:12; Op.12:7,11; Op.19:11,14).

Dit gegeven vraagt mede om Geestesdoop, ter versterking van de inwendige mens met kracht (Ef.3:16). Bemoedigend daarbij is dat we niet alleen behoeven te gaan. De gehele (plaatselijke) gemeente zal die strijd aangaan en tot volledige overwinning mogen komen. Dit is een heerlijk perspectief!